

Plan terapii logopedycznej

Cele terapii logopedycznej

1. Usuwanie wad i zaburzeń mowy.
2. Kształtowanie prawidłowej mowy pod względem gramatycznym, fonetycznym, leksykalnym.

Zadania w zakresie terapii logopedycznej:

1. Badanie logopedyczne mowy uczniów.
2. Szczegółowe badanie uczniów zakwalifikowanych do udziału w terapii logopedycznej.
3. Opracowanie i tworzenie indywidualnych kart diagnozy i terapii dzieci.
4. Budowanie więzi emocjonalnej z dzieckiem.
5. Kształtowanie rozumienia pojęć jako narzędzia kategoryzowania świata.
6. Kształtowanie słuchu fonematycznego z każdym dzieckiem.
7. Ćwiczenia uprawnijające motorykę narządów mowy: języka, warg, podniebienia miękkiego.
8. Ćwiczenia pogłębionego oddechu.
9. Ćwiczenia fonacyjne.
10. Opracowanie układów artykulacyjnych właściwych dla danego szeregu głosek.
11. Opracowywanie wymowy struktur językowych:
 - a) Wywoływanie głosek w izolacji,
 - b) Wywoływanie głosek w sylabach,
 - c) Wywoływanie (utrwalanie) głosek w nagłosie, wygłosie, śródgłosie wyrazów,
 - d) Utrwalanie głosek w wyrażeniach,
 - e) Utrwalanie głosek w zdaniach,
 - f) utrwalanie głosek w opowiadaniach, zabawach, grach dydaktycznych a także w mowie spontanicznej.
12. Kształtowanie i doskonalenie umiejętności komunikacyjnych.
13. Kształtowanie systemu gramatycznego.

Zadania w zakresie kompensacji i korekty zaburzeń percepcyjno – motorycznych

1. Usprawnianie analizy i syntezy słuchowej, wzrokowej, oraz orientacji przestrzennej.
2. Stymulowanie językowego rozwoju dzieci poprzez ćwiczenia i zabawy utrwalające czytanie i pisanie.

Zadania w zakresie profilaktyki logopedycznej

1. Prowadzenie badań przesiewowych wśród uczniów.
2. Organizowanie terapii logopedycznej dla dzieci z zaburzeniami mowy.
3. Organizowanie i prowadzenie poradnictwa dla rodziców.
4. Zachęcanie rodziców do czynnego udziału w terapii dziecka.
5. Kontynuowanie terapii logopedycznej dla dzieci objętych terapią logopedyczną w roku poprzednim.

Zasady pracy korekcyjnej

1. Wczesne rozpoczęcie terapii,
2. Indywidualizacja,
3. Kompleksowe oddziaływanie,
4. Wykorzystywanie wszelkich możliwości dziecka,
5. Świadome i aktywne działania,
6. Współpraca z najbliższym otoczeniem,
7. Systematyczność, 8. Stopniowanie trudności, 9. Utrwalanie.

1. Diagnoza logopedyczna
2. Ćwiczenia przygotowujące artykulatory do wywoływania zaburzonych głosek:
 - Ćwiczenia oddechowe.
 - Ćwiczenia narządów artykulacyjnych: języka, warg, podniebienia miękkiego, żuchwy.
 - Ćwiczenia emisyjno- głosowe.
3. Ćwiczenia właściwe z zakresu korekcji wad wymowy:
 - Wywołanie głoski w izolacji.
 - Utrwalenie głoski korygowanej na materiale językowym w logotomach, wyrazach (nagłos, śródgłos, wygłos), zdaniach. • Ćwiczenia utrwalające wywołaną głoskę w wierszykach, piosenkach, wyliczankach, powiedzeniach.
 - Automatyzacja poprawnej wymowy w mowie spontanicznej, opowiadanie ilustracji, historyjek obrazkowych, rozmowy kierowane.
 - Ćwiczenia utrwalające z wykorzystaniem komputera.
4. Ćwiczenia wspomagające terapię logopedyczną.
 - Ćwiczenia ortofoniczne (udział w zajęciach grupowych).
 - Ćwiczenia stymulujące rozwój słuchu fonemowego.
 - Ćwiczenia i zabawy z muzyką - logorytmika.

- Ćwiczenia stymulujące ogólny rozwój dziecka (rozwijanie słownictwa czynnego i biernego, koordynacji wzrokowo- słuchowo- ruchowej, pamięci, myślenia, orientacji przestrzennej).
- Kształtowanie twórczej aktywności słownej dziecka poprzez tworzenie swobodnych tekstów, rymowanek.
- Wyrabianie u dzieci umiejętności posługiwania się poprawną polszczyzną.

CEL I GŁÓWNE ZADANIA TERAPII:

1. Kształtowanie prawidłowej mowy poprzez korygowanie zaburzeń w zakresie strony fonetycznej, leksykalnej, gramatycznej.
2. Stymulowanie opóźnionego rozwoju mowy.
3. Doskonalenie wymowy już ukształtowanej.
4. Wdrażanie do praktycznego wykorzystania nawyków poprawnej wymowy przyswojonej w toku ćwiczeń.
5. Usprawnianie techniki czytania i pisania.
6. Wdrażanie dzieci do obcowania z literaturą i sztuką oraz twórczej aktywności słownej.

METODY PRACY:

- a. Aktywne (dziecko świadomie ćwiczy mowę, bierze udział w terapii)
- b. Demonstracja - pokazanie dziecku na czym polega mówienie danej głoski (poprawne ułożenie n. mowy przed lustrem).
- c. Demonstracja + instrukcja – logopeda pokazuje i omawia, co dzieje się z artykulatorami, mówi co dziecko ma zrobić.
- d. Metoda mechaniczna - stosowanie przyborów typu szpatułka, rerek, monokinezy (ćwiczenia z palcem) oraz innych przyrządów logopedycznych.
- e. Metody substytucyjne - wykorzystywane są już utrwalone głoski i przekształcane w te, których dziecko nie wymawia poprawnie, np. długie wypowiedzianie dźwiękowego t” prowadzi do powstania „cz”, a wypowiedzianie dźwiękowego „cz” do powstania „sz”.
- f. Metody ortofoniczne - wywoływanie głosek przez odpowiednie ćwiczenia oddechowe i inne wspomagające.
- g. Są również metody pasywne (zabawa, logorytmika, rytmika, rysowanie) dziecko nie zajmuje się samą mową, ale wpływają na nią emocje, pamięć, motywacja).